

Rapport Nordplus

Marianne Roed Abrahamsen

Ilisimatusarfik, Grønlands Universitet, august-december 2016.

Jeg havde glæden af at komme på udvekslingsophold i Grønlands hovedstad, Nuuk, i efteråret 2016. I løbet af de fem måneder studerede jeg tre fag på Samfundsvidenskab på universitetet Ilisimatusarfik. Jeg har ikke prøvet at bo i Nuuk før og var derfor spændt på at skulle leve og studere der. Min barndom og ungdom har jeg tilbragt i Qaqortoq i Sydgrønland, og deraf udspringer min interesse for Grønland. Mit formål med at tage til netop Grønland var derfor dels at få styrket min viden og indsigt i grønlandske samfundsforhold, dels at friske mit grønlandske sprog op og skabe kontakter, da jeg er interesseret i at komme til at arbejde inden for området.

Jeg var meget positivt overrasket over det faglige udbytte af mit udvekslingsophold. Sammensætningen af fag viste sig at være rigtig god. Jeg havde et fag om grønlandske samfundsforhold, der gav en grundig indføring i det moderne Grønland både politisk, administrativt og i civilsamfundet. Mine to øvrige fag var valgfag på kandidatniveau; det ene om menneskerettigheder, og det andet om forholdet mellem magt og geografi. Undervisningen foregik på engelsk af to meget dygtige gæsteundervisere fra Island og USA. Det var en stor afveksling i forhold til på Journalisthøjskolen i Aarhus, hvor vi mest er blevet undervist på dansk. Jeg fik derfor styrket mit akademiske sprog på engelsk, idet vi skulle lave præsentationer, eksamensopgaver og læse på engelsk.

Socialt fik jeg udvidet mit netværk, samt forbedret mit engelske og grønlandske sprog. Jeg blev gode venner med de andre udvekslingsstuderende, der blandt andet kom fra Belgien, Frankrig, Sverige og Sydkorea, og jeg fik også venner blandt mine grønlandske medstuderende. I min fritid oplevede jeg Grønlands "mini-metropol" sammen med disse mennesker. Jeg var til mange foredrag, blandt andet i byens kulturhus "Katuaq" og på universitetet. Således fik jeg mange kulturelle inputs, blandt andet om klimaforandringerne indvirken på fangererhvervet i Grønland og om forskellen på Øst- og Vestgrønland. På eget initiativ besøgte jeg også både den landsdækkende avis, Sermitsiaq, samt den grønlandske radio- og tv-station, KNR. Senere var jeg igen på besøg på KNR med

grønlandske journaliststuderende, hvor vi hørte om deres nye radiosendeflade og om radiomediets udvikling i Grønland.

Efterfølgende har jeg tænkt på, at opholdet har givet mig meget mere, end jeg har kunnet drømme om. Det var både en øjenåbner for mulighederne for at arbejde inden for det grønlandske og arktiske område, og mulighederne i Grønland generelt. Jeg var også vidne til politiske forandringer i den hektiske tid i slutningen af oktober, da regeringspartiet i Grønland valgte at skifte koalitions partnere. Desuden har jeg ved at tale med grønlændere hørt mere om, hvad det vil sige, at befolkningen ønsker øget selvstændighed. Det eneste, jeg ærgrer mig over på min udveksling er, at jeg ikke havde mere tid til journalistiske produktioner, på grund af travlhed med studierne.

Jeg vil gerne takke Nordplus mange gange for at give mig muligheden for denne udveksling. Jeg har lært meget om både det grønlandske samfund og mediernes udvikling i en spændende, ung nation.